

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdászati hetilap.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.

Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díja:

Öt soros petitsor 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyilttér garmond sora 20 kr. — Nagyobb és többnapos hirdetések
jutányosan csökkentenek.

A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Előfizetési pénzek, reklamációk, és hirdetések
a kiadóhoz intézendők.

B.-G y a r m a t, február 15.

(T.) A háború mindenkor nehéz dolog. Még csak költői, még csak festői fantázia sem kell hozzá. Ahol ölnek és gyilkolnak, ahol az embereket elevenen bonczolják föl és temetik el, mikor ezer és ezer család remeg otthon és tölt rémperczeket, nem tudván, hogy nem most kinlódik-e avagy haldoklik-e akit legjobban szeret, hát mondom, ily borzalmas dolog leírásához avagy lefestéséhez még csak fantázia sem kell. Ha úgy le tudja írni és úgy le tudja festeni, amint van, hát ez a legborzasztóbb. Józan ember, lelkiismeretes ember nem is fog háborúra izgatni soha, és a háborút mindig isten verésének, országok csapásának fogja tartani. Amde ha kinem kerülheti, ha látja, hogy az be fog következni előbb-utóbb, hát akkor nem várja be azt a pillanatot, mikor majd az ellenfélnek tetszeni fog; majd mikor az látja az alkalmat legkedvezőbbnek, hanem akkor ragadja meg az alkalmat, mikor ő látja a legkedvezőbbnek.

Plevnánál mindenesetre tönkre tehetők volna az oroszok, ha nem állt volna ma utunkban csak az orosz, amde ma minden további meggondolás nélkül kezdeni valamit, és pedig Európa megkérdezése nélkül: lehetetlen. Az az lehetséges. Az öngyilkosság is lehetséges, de az illetőnek vége. Már pedig az orosz-török háború alatt egész Európa vaczillált, egy hatalom sem volt tisztában az iránt, hogy mit kellene tennie. A fogalmakban valóságos zavar uralkodott, s amely hatalom ezen zavarnak neki vágott volna, az nagyon könnyen tönkre tehetné volna magát. A stratégiai helyzet tehát kitűnő volt, amde a politikai volt zavart, mely a stratégia által nyújtott előnyöket nem engedte felhasználni. Ugylátszik azonban, hogy Oroszország folytonos fondorkodása miatt a politikai helyzet tisztulni kezd, mert az illető hatalmak most már tudván, hogy kivel van dolguk, mindenki érdekszövetség után néz, amely érdekszövetséget Ausztria-Magyarország és Németország, a dolog természeténél fogva, Angliában fogja feltalálhatni. Ezért volt Anglia olyan bátor Egyiptomban, ezért olyan bátor most is, mert tudja, hogy egy lehető konfliktus esetében monarchiánkat és Németországot maga mellett találja.

És ez is a mi legtermészetesebb érdekszövetségünk. Minket az orosz Európában, Angliát Ázsiában fenyegeti. Hisz csak egy pár napja mult, hogy Miller — a nagy pansláv izgató — felolvasását Sz. Pétervárott oly lelkesedéssel fogadták. Ezek már előkészületek a háborúra. Az önfenntartási ösztön sugallja tehát e három hatalomnak, hogy együtt tartson. Az önfenntartási ösztön pedig a leg-hatalmasabb. A revanche háború másodrendű kérdés, a torjeszkedési háború szintén másodrendű kérdés, hanem az önfenntartási háború életkérdés. Ilyen másodrendű kérdésekkel áll tehát szemben ezen három hatalomnak, már

t. i. a mienknek, a németnek és az angolnak érdeke. Éppen ezért, maga a lét kívánja, hogy e három hatalom minden erejével támogassa egymást, míg amazoknál a szövetség nem más, mint részint nagyravágyás, részint pedig lelki hőbort.

Ha tehát az angol az egyiptomi kérdés-sel kézen lesz, nem jó lenne-e vajjon bekapogatni az oroszhoz és megkérdezni tőle komolyan, hogy mit akar? És ha kitérően felel, ami bizonyos, hát adni neki egy olyan fricskát, hogy ne kerülhesse ki a provokálást, mert Németország, Ausztria-Magyarország és Anglia nagyobb hatalom ma még, mint egész Európa, holott ha egyszer Oroszország a birodalom erejéhez méltóan felkészülhet, az arány mérlege felbillen, és ő, ha Franciaországgal szövethet, ő lesz a legerősebb, mikor aztán majd nem várakozik rá, hanem akkor támad meg, mikor a leghelyesebbnek tartja.

Hát vajjon birodalmunk diplomatái és kormányunk nem gondoltak-e már arra, hogy ezt az időt nem kellene bevárnunk, hanem beszélni kellene a muszka urral oly hangon, a milyent nem hallhatna verekedés nélkül.

Nógrádmegye közigazgatási bizottsági ülése

(február hó 15 én.)

(Távollévők: Beniczky Gyula, gr. Forgách Antal, Pulszky Ágost és Sréter Alfréd urak.)

Elnök: gróf Gyürky Ábrahám főispán ur szívesen üdvözlőlvén a szép számmal egybegyűlt bizottsági tagokat, az ülést megnyitotta.

Ezután felolvastatott az alispáni jelentés. Ezen jelentés folytán Seitovszky János szólalt fel az ipoly-szabályozási kérdésben az előzőleg költségekre nézve, addig is, míg az érdekeltség megalakul a költségeket nem viseli; mivel azonban e tárgyban a közgyűlés már határozott, s a költségeket utasította az előzőleg természetbeli munkák teljesítésére; e tárgyban további intézkedés nem történt.

A jelentés szerint sérelmesnek találtatott az is, hogy a rendőri ügyekben menesztett táviratok költségeit a minisztérium számviteli osztálya behártyázta, s így a közigazgatási rendőri közegek által közel 80 frt volna ily ezimen visszatérítendő. E tárgyban felterjesztés tételik a minisztériumhoz, mert hisz ezen esetben a rendőri közegek nem mernek majd sürgős rendőri ügyekben intézkedni.

Az előbbileg elintézett ügyek tárgysorozatának előadása után gr. Czobrián László úr több interpellációval lépett fel.

Ugyanis élénk emlékezetben van még a málnapataki volt előjáróság (Passuth és Honéczy) sikkasztási ügye, melyben jelenleg büntetővizsgálat van folyamatban. E sikkasztási tényekből kiindulva, a gróf úr véleménye oda megy ki, hogy azok a szolgabírói felügyelet és ellenőrzés hiánya miatt következtek be, s hogy az illető szolgabíró részéről valóságos mulasztás, hogy a 3-4 évig üzött sikkasztást Málnapatakán észre nem vette. Miért is kéri a bizottságot, hogy e tárgyban szigorú intézkedést rendeljen el az illető szolgabíró ellen.

E tárgyban felolvastatott Okolicsányi Mihály segédszolgabíró jelentése. Ezen jelentés Seitovszky János indítványa folytán kiadatott az alispán urnak, hogy ez a vizsgálatot fogantatja.

Gróf Czobrián László úr 2-ik interpellációja az volt, hogy a füleki, illetve karancsalji hid kiépítésére a közmunkaváltási alaphól kiutaltványozott pénz a járási szolgabírónak kiadatott, s a pénz rendelkezése helyére nem fordított. — Ezen élesnek látszó vádra Egilmayer Adolf főmérnök nyomban válaszolt, s azt adta elő, hogy való az, miszerint a 600 frt összeg a karancsaljai utzakasz, hidépítés és patakszabályozás költségeire Plachy József főszolgabírónak kiutaltványoztatott, azonban a szabíró ezen összeget — a mostani gyakorlat szerint — kiadta a járási mérnöknek Vecseynek, hogy ez a munkásokat a teljesített munka aránya szerint fizesse ki, s erről számoljon le. Az útépítés azonban az aratás alatt megszakadt, s közbejött a hosszú őszi esőzés, úgy, hogy munkásokat nem lehetett kapni, s így a munka megszakadt. Később Vecsey vissza is küldte a 600 frtot, de ezen összeg nyílt kiadatott s utasított, hogy az építést folytassa. Most az építés folyamatban van, s a kiadott pénzről a leszámolás legközelebb fog megtörténni.

Keményfy József úr bícs megelégedve a válaszal, mert hisz így a szabíró csakis póstának tekintetű volna, holott ezen pénzekért ő felelős s ő tartozik felügyelni arra, hogy az útépítés szakadatlanul haladjon előre.

Husár István arra reflektál, hogy az útépítést aratás után, szeptember havában kellett volna folytatni.

Harmos Gábor főjegyző úr ebben is a burokratia lábrakapását találja, mert a szolgabírók a közvetlen intézkedést, felügyeletet és ellenőrzést semmibe sem veszik. Élet kell a megyei rendszertől, nem tinta! Aztán folytatja, hogy hát ha az útépítés megakadt, miért nem lett a 100 frt azonnal visszatérítve?

Gróf Gyürky Ábrahám főispán ur az „audiatur et altera pars” elvét mellőzhetőnek jelen esetben sem találja, s bár mulasztások vagy visszafélések esetén a legszigorúbb intézkedéseket készséggel írja alá, mindazonáltal addig míg vizsgálat által a panaszolt fél meg nem hallgattatik, senkinek elítélni nem hajlandó, úgy az előbbi, mint az utóbbira nézve egy objective kereszttel vizt alattól kívánja függővé tenni a további intézkedéseket.

A vizsgálat tehát e tárgyban is elrendeltetett s a vizsgálatnál a már előbből kiküldött gróf Czobrián László és Alk György urak bizattak meg. A vizsgálati pontozatok Harmos Gábor főjegyző úr által még az ülés folyamán formuláztattak.

Gróf Czobrián László úr harmadik interpellációja a levéltárból elvesztett József nádor féle metália ügye képezte. Ugyanis óhajtaná, hogy ezen ügy végleg befejeztetnék. Tudtával ezen ügyben bizonyos Raiz Jakab nevű egyén is szerepel, ki, — nem mondja hogy orgazdaságból, de bizonyos érdekből a notorius aranyérmet mint nagyobbazabás emléktárgyat, 3-szor is bezálogosította egy b.-gyarmati pénzintézetnél. Elég sajnos, hogy ezen pénzintézet ily tárgyat zálogba el fogadott, s valóban ő maga részéről eléggé csodálkozik, hogy a megye tisztviselői ily intézkedést tisztiságot fogadnak el, s ezen intézetek esolekményeit nem ellenőrzik. (Mozgás.)

Erre gróf Gyürky Ábrahám főispán úr válaszolt igen helyesen, ezen interpelláció irányzatát 3 osztályba sorozva. Első a metália kérdése, ebben — ugymond — a nyomozások, miként az alispán ur jelentette, már megtörténtek, azonban sikertelenül; de alapos vélemény van, hogy hasonmása megszereshető. Ő ugyan az általa kinevezott tisztviselő (levéltárnok) esolekményeért felelős nem lehet, mert nehé Szilassy Miklós volt levéltárnokot megbízható embernek találta; de a kérdéses metália, illetve annak hasonmása megszerzésére nézve úgy intézkedett, hogy a megyei pénztártorbelni nem fogja Gróf Czobrián ur közbeszól, hogy meg van győződve a főispán lovagiaságáról és Aldozatkész-ségéről, azonban itt nem épen a metáliáról van szó, hanem a visszaadás mérvéről. Mert neki mind-

Érczkoporsó raktár.

Bécsben készült gyári, valamint saját készítményű érczkoporsók minden nagyság és kiállításban 10—100 frtig, valamint temetkezési eszközök kaphatók:

A N I N G E R N Á N D O R N Á L

Balassa-Gyarmaton.

2-4

Meghívás.

A. b.-gyarmati Népbank részvénytársulat
1883. évi február hó 25-ik napján reggeli 9 órakor a városház tanácstermében

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

N a p i r e n d:

1. Igazgatósági jelentés előterjesztése.
2. Felügyelő bizottsági jelentés előterjesztése.
3. A számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása iránti határozathozatal.
4. Az igazgatóság útján benyújtott kérvények tárgyalása.

Kelt B.-Gyarmaton 1883. évi január 31-én.

Reményfy József,
igazgató.

Figyelmeztetnek a részvényesek, miszerint az alapszabályok 37-ik §-ához képest a közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye a részvénykönyvben legalább 3 hóval előbb nevére iratott és ki azt, vagy annak valamely hatóságnál vagy pénzügyintézetnél történt letétmentezésétől kiállított elismervényt a közgyűlés napján az igazoló bizottság előtt felmutatja.

135—863. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

A b.-gyarmati kir. törvényszék mint tllkvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy Polácsék Márk végrehajtónak, Marczal köz-
ség végrehajtást ezenvedő elleni 341 frt tőkekövetelés és járú-
lékainak kielégítése iránti végrehajtási ügyében a b.-gyarmati
kir. törvényszék területén lévő Marczal község határában fekvő
a marczali 10. számú tllkben Marczal község nevére írt L. 1—2
96—97. 318 brszú községi birtokra és tartozékaira az árverést
870 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és
hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883. évi április hó 26-ik
napján délelőtti 10 órakor a b.-gyarmati kir. telekkönyvi hiva-
talban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiál-
tási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan 870 frt becs-
árának 10 százalékját vagyis 87 frt o. é. készpénzben vagy az
1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított
és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igaz-
ságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX.
t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges
elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt B.-Gyarmaton a kir. törvényszék tllkvi osztályának
1883. évi január hó 27. t. u.

Meghívás.

A „Takarék és Hitelintézet” részvénytársulat B.-Gyarmaton
folyó 1883. évi február hó 28-án délelőtti 10 órakor saját helyiségében

évi rendes közgyűlést

tartja, melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghivatnak.

Közgyűlési tárgyak:

1. Az igazgatóság jelentése az elmúlt üzletév mikénti folyása s eredményéről.
2. Az 1882-ik évi forgalom, mérleg s általán a zárszámadások előterjesztése.
- A felmentvény megadása.
3. Az osztalék felüli intézkedés.
4. Határozathozatal a részvényekre való további befizetés tárgyában.
5. A felügyelő bizottság megválasztása 3 évre.
6. Az alapszabály 53. §-ában toglalt egyéb rendes közgyűlési teendők.

J e g y z e t. A részvényesek azon részvényeiket, melyek alapján a közgyűlésen szavazati jogukat gyakorolni kívánják, tartoznak az alapszabályok 50-ik §-a értelmében 8 napon belül a közgyűlés napja előtt az intézet pénztáránál letenni, vagy pedig a közgyűlés megnyitá-
sánál felmutatni.

Kelt B.-Gyarmaton, 1883. február hó 6-án.

Gróf Forgách Antal,
társulati elnök.

203—883. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

A b.-gyarmati kir. törvényszék mint tllkvi hatóság közhírré
teszi, hogy Kohn Fülöp és a csatlakozott Kohn Fehér Franziska
végrehajtónak, Zachar Áronné Horpács Róza végrehajtást ezen-
vedő elleni 110 frt 86 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti vég-
rehajtási ügyében a b.-gyarmati kir. törvényszék területén lévő
B.-Gyarmat községben fekvő a b.-gyarmati 243. számú tllkbeli
L. 1 sorszám 312 brszú ház, beltelek és tartozékaira az árverést
1651 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte,
és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883. évi ápril hó 16.
napján délelőtti 10 órakor ezen kir. törvényszék tllkvi helyi-
ségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiál-
tási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan jelzett becs-
árának 10 százalékját vagyis 165 frt 10 kr. készpénzben vagy
az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számí-
tott és az 1881-ik évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igaz-
ságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes ér-
tékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi
LX. t. cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átszolgáltatni.

Kelt B.-Gyarmaton 1883. évi január hó 20-ik napján t. u.
A b.-gyarmati kir. törvényszék mint tllkvi hatóság.